

Interviu su dalykinių renginių industrijos ekspertais / Praėjusių metų iššūkiai ir atradimai

Baigiantis kalendoriniams metams LKRA paprašė savo narių, dalykinių renginių industrijos ekspertų atsakyti į klausimus apie praėjusių metų iššūkius ir atradimus, pasidalinti įžvalgomis apie tai, ko laukti šiais metais ir kas padėtų greičiau atsigausti industrijai.

Į klausimus paprašė atsakyti **Jūratės Rudienės**, viešbučio „Radisson Hotel Kaunas“ direktorės, **Linos Nosevič**, vienos erdvių nuomos ir pramogų užsakymo platformos „Placer.lt“ įkūrėjų ir verslo partnerės bei **Renatos Juškaitienės**, „Baltic Travel Group“ vykdančiosios direktorės.

Pašnekovės didžiausius iššūkius siejo su situacijos nepastovumu ir nežinomybe, darbuotojų industrijos profesionalų „nutekėjimu“, nepakankamu valstybės dėmesiu. Artimoje ateityje pasikeitimai neišvengiami – vis labiau sofistikuotų technologijų, ypač virtualios realybės, atsiradimas ir jų naudojimas, o atsigausti industrijai padėtų valstybės dėmesys ir pagalba pritraukiant tarptautinius renginius bei technologijas, išsaugant žmogiškuosius išteklius ir bendrai didinant šalies žinomumą.

1. Kokie didžiausi iššūkiai ir atradimai lydėjo dalykinių renginių industriją Lietuvoje 2021-siais metais?

J.R. Didžiausias iššūkis yra gebėjimas būti lankstiems kartu užtikrinant, kad teikiamos paslaugos būtų kokybiškos kiekvieną kartą užsakovui užsakant renginį. Išaugusios renginių anuliacijos, dalyvių skaičiaus kitimas paskutinę minutę, nežinomybė, ar tikrai renginys įvyks iki paskutinės minutės yra mūsų vos ne kasdieniniai rūpesčiai. Taip pat ir saugumo užtikrinimas, tiek dalyviams, tiek ir darbuotojams yra vienas iš iššūkių, su kuriais turime susiduriame. Darbuotojų trūkumas, taip pat yra opus.

L.N. Didžiausias iššūkis tai nežinomybė ir besikeičiančios renginių organizavimo sąlygos, glumino organizatorius, tačiau kartu suteikė galimybę turėti hibridinius renginius ir rasti naujus renginių formatus (hibridinius, virtualius).

Atradimus išvardinčiau šiuos: kūrybiškumas kaip išlaikyti klausytojus prie ekrano (mankštos, kavos pertraukos ir net pietūs konferencijų dalyviams) tiek lokalioms konferencijoms tiek tarptautinėms; įvairių virtualių platformų išbandymas ir adaptavimas klientų poreikiams; dalykiniai renginiai gali vykti neišėjus iš ofiso ar namų, kokybiški susitikimai, kontaktų užmezgimas, didesnė susitikimų apimtis.

R.J. Didžiausi iššūkiai buvo pandemijos „Amerikietiški kalneliai“, kai renginiai suplanuojami gyvi ir per trumpą laiką juos reikia transformuoti į nuotolinius. Taip pat daug pastangų reikia kontroliuojant dalyvių srautus, tikrinant galimybių pasus ir užtikrinant visus NVSC reikalavimus renginiuose; organizuojant gyvus renginius pandemijos metu ir kartu izoliuotis su dalyviais, jiems atvykus; nuotolinius renginius daryti TV studijoje, su moderatoriais, atlikėjais, grimeriais ir pan. Reikia pastangų suprantant, kad ne viską gali kontroliuoti, nes esi labai priklausomas nuo tiekėjų techninio personalo, kurie valdo technologijų procesus.

Vis dėlto, buvo ir atradimų - atsiskleidęs dar didesnis kolegų kūrybiškumas, susitelkimas, lojalumas ir stiprus vieni kitų palaikymas. Dažnai pastebime, kad konkurentai tapo draugais, nes sunkumai vienija.

2. Kokias didžiausias dalykinių renginių transformacijas Lietuvoje matytumėte dviejų-trijų metų laikotarpiu?

J.R. Labai tikimės, kad gyvi renginiai vyks ir toliau, tačiau greičiausiai hibridiniai renginiai, kuomet dalis dalyvių susitinka gyvai, o kiti jungiasi nuotoliniu būdu, bus populiarūs. Tai mažins renginių savikainą dalyvaujantiems ir kartu plės dalyvių skaičių. Renginių organizatoriams bus svarbu pasirūpinti

techniniais susitikimo sprendimais, kurie užtikrintų visiems dalyviams komfortišką dalyvavimą renginyje.

L.N. Dalykinių renginių transformacijos tikrai bus. Kokios jos bus priklausys nuo išsikeltų tikslų - yra tokių renginių, kurie negali vykti virtualiai ar hibridiniu formatu, nes reikalingas tiesioginis kontaktas (odontologai, gydytojai, mokslininkai), tačiau daug industrijų puikiai prisitaikė prie virtualių parodų, kontaktų mugių formatų (vis dėlto rezultatus galima bus pamatuoti tik po kelių metų, bet tam reikia tinkamų tyrimų ir imties).

Aiščiau jau dabar matosi ši transformacija: kiekvienas renginio dalyvis turi galimybę jį matyti ir dalyvauti nuotoliniu būdu (o tai jau didelė transformacija). Tikimės, kad populiarės virtualių renginių platformos nuo paprastų iki ypatingai profesionalių kur dalyviai galės pasirinkti „viiarus“ (past. virtualios realybės elementus), ilsėtis VR zonose, aplankyti SPA , žiūrint filmus dar stipriau patirti virtualios realybės privalumus.

R.J. Visi pasiilge gyvų renginių, nebus jokių transformacijų - mano pirma mintis, bet transformacijų bus: dominuos hibridiniai renginiai, gyvuose renginiuose bus daug plačiau naudojama šiuolaikinių technologijų, video ir media, virtuali realybė, mobilios aplikacijos ir pan.

3. Kokie faktoriai labiausiai padėtų kuo greičiau atsigauti industrijai ateityje?

J.R. Svarbiausia yra šalies pasiekiamumas, žinomumas, patrauklumas. Taip pat svarbu, kad būtų pakankamos erdvės mieste, kuriose galėtų vykti renginiai. Čia labiausiai galėtų padėti miestų / valstybės žinomumo didinimas, reklama užsienio rinkose. Taip pat unikalūs traukos objektai, tame tarpe ir konferencijų centrai. Tikimės, kad „Kaunas 2022“ prisidės prie Kauno žinomumo didinimo kitais ir kitais metais Kaunas taps traukos centru atvykti į Lietuvą.

L.N. Manųčiau greita adaptacija prie naujų klientų poreikių, adaptuotų sprendimų siūlymas klientams, renginio organizatorius/ekspertas, kuris parenka tinkamiausią platformą, adaptuoja renginį visais klientui reikalingais formatais: gyvai, virtualiai, hibridiškai. Taip pat reikalinga Vyriausybės parama įsigyti ir kurti virtualias renginių platformas, naujus IT sprendimus, įsigyti licenzijas įvairiems technologiniams sprendimams, gyviems renginiams turėti patrauklius šalies skatinimo paketus tarptautiniams renginiams, naują konferencijų centrą.

R.J. Atsigauti padėtų vyriausybės konkreti finansinė parama - profesionalių darbuotojų atlyginimams, kad įmonė juos galėtų išlaikyti šioje industrijoje, bent metams į priekį, kol atsigaus po krizės. Ne paslaptis, kad pačios įmonės ir užaugina šiuos darbuotojus, kurie dirba po 10 ar 15 m. Deja, nors ekonomikai atsigauant nacionaliniu mastu atlyginimai auga, jie vis dar labai maži renginių industrijoje, daugelis darbuotojų tiesiog persikvalifikuoja dėl savo šeimos gerovės.

Ačiū.